

[Sønderby]

om, at vi er indstillet på ikke at lave en ambulancetjeneste, men en langsigtet løsning på landbrugets problemer, som jo på nogle områder er skabt af Folketinget, og at vi påskønner den indsats, som bliver gjort ude i de forskellige hjem både for at skaffe en valutaindtægt, som landet har behov for, og også – det kan så være til hr. Stavad – for at undgå, at vi får flere langtidsledige. Hr. Stavad brugte efter min opfattelse lidt for meget af sin tid på at snakke om de langtidsledige. Vel, det er et problem, og arbejdsministeren har jo også givet en redegørelse her i salen, som har været drøftet en hel dag.

Men hr. Stavad brugte altså megen tid på de langtidsledige, og hvis nu hr. Stavad ikke vil være med til at løse landbrugets problemer, får han jo endnu flere langtidsledige. Jeg synes nok, at der kan være en sammenhæng, men sammenkædningen er nok lidt forkert. Vi forsøger ved disse ting at holde en produktion i gang i landbruget, for at landmanden kan tjene nogle penge og betale nogle skatter – det kan være til hr. Glistrup, der ikke synes, at skatteyderne skal betale dette her. Men det er jo, for at landbruget kan få indtægter og komme til at betale skatter. Mange af de landmænd, vi snakker om her, har jo en væsentlig lavere indtægt end de langtidsledige, som hr. Stavad taler om. Det er ikke, fordi jeg misunder de langtidsledige, men jeg synes, man burde kigge lidt på, hvad indtægterne er i det landbrug, som vi snakker om.

Regeringen lagde fire lovforslag på bordet, og de var, som jeg siger, ikke udtryk for en ambulancetjeneste, men for en samlet løsning på de økonomiske problemer. Det var ikke en samlet løsning på landbrugets problemer, for ministeren sagde jo ved fremsættelsen, at der kommer en debat til efteråret om strukturen, og derfor er der altså tale om en todeling.

Nu vil man ændre den deling, idet man siger: Vi vil kun gennemføre en refinansiering og terminsudskydelser, så må alt det andet vente. Det er vi fra Venstres side meget betænkelige ved, og derfor må vi afvise SF's forslag om at dele lovforslaget, så vi kun får gældssanering og terminsudskydelser nu. Vi synes ikke, SF har ret, når man i sit betækningsbidrag siger, at det hele ikke er gennemarbejdet nok.

Vi må også afvise Socialdemokratiets ændringsforslag. Jeg vil dog sige, at der er et par enkelte, vi godt vil kigge på, og det er nr. 16 og

17 om afdragsbidragene. Der er nogle spændende ting i de to ændringsforslag, som vi vel kan kigge på mellem anden og tredje behandling, for vi ønsker også fra Venstres side at få de fire lovforslag i udvalget igen. Men vi vil ikke være med til en enhedsprioritering, og derfor må vi afvise forslaget om det.

Vi vil undlade at stemme til ændringsforslag nr. 6, og det er der den forklaring på, at det er en del af et forlig. Men så forventer vi også, at et flertal i Folketinget vil stemme for ændringsforslag nr. 7, som er landbrugsministerens forslag til noget andet i stedet for de grønne obligationer. Om hr. Stavad kalder dem mørkegrønne eller lysegrønne, er for mig underordnet. Det primære er, at de bliver vedtaget, og det håber vi at et flertal her i Folketinget vil være med til. Ellers får vi jo kun en refinansiering ned til 50 pct., og så er det kun en ambulancetjeneste, hr. Stavad.

Fremskridtspartiet har stillet en række ændringsforslag, men vi kan ikke støtte nogen af dem. Der har som med alle andre partier også været forhandlinger med Fremskridtspartiet. Hvis man kigger på Fremskridtspartiets betækningsbidrag, synes jeg nok, det kan være meget svært at få tingene til at hænge sammen, idet Fremskridtspartiet henviser til, at man nu lægger betydelige byrder på skatteyderne.

Jamen det, som forslagene skal medvirke til, er netop at gøre landmændene til nogle, der også tjener penge og dermed også bliver skatteydere.

Det er rigtigt, at Folketinget har været med til at lægge byrder på landbruget. Når man hører hr. Gades meget positive tale om landbruget, der også indeholdt nogle nye tanker om ejerformer osv., glemmer man, at samme SF gentagne gange på miljøområdet har trukket den ene restriktion efter den anden ned over landbruget. Det synes jeg egentlig hr. Gade skulle tænke på.

Det, vi vil med de forslag, der foreligger, er at gøre landbruget til et levedygtigt erhverv, som kan klare sig selv.

Så skriver Fremskridtspartiet også, at belønningen for den landmand, der indlader sig på regeringsprojektet, er, at han kan knokle yderligere i nogle år og så give op. Det er altså en skrap kop te i betragtning af, at det er nogle forslag, hvis intentioner et stort flertal i Folketinget er enig om, mens der kan være nogle ting i indholdet, man ikke er enig om.